

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

15. Dies Octob. Magnum periculum est, ne cui licet facere quod vult, is velit quod debet? Plutarchus de pr. indoc.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Octob.

Tessera.

819

ac si haberet omnia, juxtà illud : (a) *Omnia habentes
& nihil possidentes.*

Cuncta ut possideas, fac nihil ut teneas.

15. DIES OCTOB.

Magnum periculum est, ne cui licet facere quod
vult, is velit quod non debet? *Plutarchus de pr.
indoc.*

Volunta- I.
tis pro-
priae abne-
gatio.

HÆc tessera sit licet Ethnici, e-
rit tamen ad salutem Catho-
lici, rectè observatum, & ad
mores reductum. Ut sis tu

victor, & tuorum affectuum triumphator, non suf-
ficit renunties illicitæ voluptati, oportet & renun-
tiare licitæ voluntati. Quis sitiens si habeat calicem
fictilem, & vacuum, non mallet habere aureum, &
plenum generoso Massico? Quis morbidus, & in-
firmitate languidus, non mallet esse sanus, & ro-
bore validus? Quis mente hebes, & obtuso inge-
nio bardus, nollet pollere intellectu Angeli, & inter
Angelos Cherubini? O vacors, imò excors! cur non
vis commutare tuam voluntatem indole brutam,
voris caducam, ægritudine infirmam, desiderii in-
sanam, cum voluntate Dei, lætâ, fœlici, sacrosanctâ?
Si velles intelligere ut Angelus, quod non potes,
cur non vis velle, ut Deus vult, quod potes? Qui
semel à sulco deliravit, vel à recto tramite aber-
ravit, quò magis incedit, hoc magis à meta viæ
recedit; quò plus festinat, plus & creat; quò pro-
perat celerius, eò à termino distat longius. Quan-
tò magis hoc, aut illud eligis, ut gaudeas, & quies-
cas, eò minus & gaudebis, & quiesces? cur ita? Quia

(a) *Cor. 6. 10.*

Fff 2

eò

eò plus obsecundas tuæ voluntati, quæ cum sit op-
posita Voluntati Divinæ, fons est omnis tristitiæ.

II. Si tua voluntas una sit cum voluntate Dei
tunc extrâ sensuum irritamenta, opiniones vulgi,
minium Fortunæ, imò & fines Naturæ positus,
ber eris, in sinti tuo gaudens, quia non amplius tuus
nec de tuis gaudens, securus tui possessor, quia vo-
luntatis tui osor; Tunc tua Voluntas cum Volunta-
te Dei confusa, nihil aliud vult, quàm quod vult
Deus. Id autem vult usque ad contemptum sui, &
aliarum rerum, non tantum ex iudicio Rationis,
sed etiam ex affectu mentis; ut jam voluntas, plus
quàm voluntas sit, ut amor sit, ut charitas sit, & o-
nitas spiritus, velle quod vult Deus, hoc est, esse
similem Deo esse. Non posse velle, nisi quod Deus
vult, hoc est jam esse quod Deus est, cui velle, &
esse id ipsum est, cuius Voluntati necessario libere
nihil refragatur, omnia consentiunt. Adhæret
igitur Deo, & vivat, & vivat ex æternæ ejus legi-
decretis, qui veram vult consequi vitam, & libe-
tatem, permittit te regi ab eo ad tuam salutem, qui te
creavit ad suam imaginem. Qui navi vehitur, non
vult regi navim suo arbitrio, sed permittit totum
navcleri imperio. Quod si atrox insurgat tempestas,
nunquam magis illius nutui obsecundat; non au-
det nisi illo jubente, aut movere, aut moveri. An-
minus peritus est Deus regere mundum quàm na-
varchus dirigere navim? Cur quod facis homini, ut
te adducat ad portum, non facis Deo, ut te deducat
in cœlum?

III. Ut sis igitur penitus liber libertate filiorum
Dei, rescinde omnem voluptatem, & Voluntatem
religiosam

Octob.

Tessera.

821

reſcinde te à te in omnibus : Cur vis jam pluribus reſciſſis, manere in parvo ligatus, limitatâ libertate ſpiritus? Non eſt liber canis, quod longam catenam habeat, ut per intervallum ludat. Manebis etiam vel filo ligatus, niſi cuncta reſeces. Sed fortasſe triſte autumas privari ſemper propriâ voluntate. Quomodò triſte erit, voluntate propriâ privari, ſi ipſa jucunda ſit privatio? Natura facit, ut quod uni deſipit, alteri ſapiat, quod uni eſt amarum, alteri ſit ſua-ve. Mulieres quæ uterum ferunt, impenſè appetunt carbones, lutum, calcem, gypſum: contra faſtidiunt edulia exquisitè condita, ſelectiſſima bellaria. Annè habetior erit Gratia, quàm Natura? Itaque qui Voluntatem abdicat, iſe ſe totum Deo dedicat. Et hoc pacto habet id quod vult, & caret eo, quod non vult. Sic abſque labore habet, in quo diu laboratur acquirendo, angitur conſervando, timetur cavendo. Non opus eſt Voluntas quidquam mutuetur à Fortuna, quod non intus habeat: nihil deprecari, quod non queat eludere. Major eſt gratia Voluntatis, ſe Dei ſubmittentis Voluntati; quàm Midæ, cujus digiti fodinæ erant auri, cujus palma, India, aut Arabia aliqua. Manum habet talis Voluntas convertendi omnia, ſi non in aurum, in id quod auro non emitur: in meritum æternæ gloriæ. Ipſa ergò ſibi eſt India, Ipſa fœlix Arabia, & vena locupletis pacis, & ſolidi gaudii, quod nemo tollet, à te non illius gaudii, quod ſequitur luctus: de illo enim veriſſimè dictum:

Postquam gauderis, rursus post gaudia flebis.